

Chỉ Muốn Có Được Tình Yêu Của Em

Chương 64 : Chương 65

Edit by Fany

Chương 46 Nhìn biểu hiện người khác (2)

Đứng ở cửa chờ cô là một nữ bác sĩ trẻ tuổi sinh đẹp, An Tiểu Tâm nhìn sang một cái , thấy nữ bác sĩ cười ấm áp, sóng mắt bình tĩnh, trong lòng thoáng chốc bình tĩnh không ít.

Đi vào phòng làm việc của bác sĩ, An Tiểu Tâm không nhìn được hết nhìn đông tới nhìn tây. Nơi này được bố trí cực kỳ ấm áp , vách tường màu lam nhạt in một chút hoa văn tổ nhả , phía bên ngoài rèm cửa sổ ánh mặt trời ấm áp chiếu vào, thật dài màu xanh nhạt sofa bằng vải bố bên cạnh để mấy bồn thực vật xuân ý dào dạt .

“Chị bố trí nơi này thật sự rất thoải mái.” An Tiểu Tâm không nhìn được khen ngợi.

“Ha ha, cảm thấy thoải mái là tốt rồi, mời ngồi.” Nữ bác sĩ chỉ chỉ ghế salon, nhìn An Tiểu Tâm ngồi xong, chị tự giới thiệu mình, “Xin chào,tôi là Tân Tê Tê. Ở chỗ này của tôi, cô có thể tùy ý nói những chuyện suy nghĩ trong lòng mình. Coi như cô nói mình ngày muốn noi theo xa thần Black Widow đi nổ xe điện ngầm, tôi cũng tuyệt đối sẽ không tiết lộ bất kỳ nội dung gì.”

“Xì” An Tiểu Tâm không nhìn được cười, tâm tình rất là buông lỏng.

“Được rồi, hiện tại cô nằm xuống, muốn nói cái gì đã nói cái gì, không muốn nói ngủ cũng được, tôi ở bên cạnh cùng với cô.”

An Tiểu Tâm nghi ngờ nằm xuống, trong lòng buồn bực, nhìn bác sĩ tâm lý đều như vậy sao? Ngay cả có vấn đề tâm lý gì cũng không hỏi. Vì vậy cô chủ động nói rõ “Bác sĩ, tôi chẳng qua có chút mất ngủ. . . . .”

“Ừ, không cần nói với tôi cố có triệu chứng gì. Cô chỉ cần đem những việc mà bình thường không nói ra được với người khác, muốn mắng người, tôi nghe. Cô khóc, tôi nhìn. Dù sao, tất cả cô cứ tự nhiên.” Bác sĩ nói. .

“A, nhưng tôi nên bắt đầu từ đâu đây?” An Tiểu Tâm cau mày, nghiêm túc tự hỏi.

“Tùy tiện.” Bác sĩ cúi đầu đáp.

An Tiểu Tâm nằm ở kia nhắm mắt lại, hồi lâu chậm rãi nói: “Bác sĩ, chị nói xem, nếu như mà tôi liên tục một tuần lễ cũng không thể ngủ, nhưng mà vừa đụng đến người kia, lập tức ngủ như heo, đây là chuyện gì xảy ra chứ?”

“Cô không nói gì, trực tiếp hỏi tôi vấn đề à? Ha ha.” Bác sĩ cười đáp, “Nguyên nhân có rất nhiều loại, muốn tổng hợp phân tích nhiều loại nhân tố. Bằng trực giác của tôi, người này, không phải người thân của cô sẽ là người yêu của cô, anh ta có năng lực buông lỏng tâm hồn. Nếu là đàn ông, cô đã bắt được thì chớ để đi. Đối với người bệnh mất ngủ mà

nói, có thể có một người như vậy cũng không dễ dàng. Tôi rất nhiều người bệnh, cũng không có thể tìm được một người khiến người ta có cảm giác yên tâm bình lặng để chím vào giấc ngủ đấy.”

“Phải . . . . . Sao” An Tiểu Tâm nhắm mắt lại gật đầu một cái, thật lâu sau, cô lầm bầm nói: “Đã như vậy rồi, tôi sẽ nói một chút lịch sử trưởng thành của tôi.”

“Được.” Bác sĩ thanh âm mang theo một loại sức quyến rũ chậm rãi bình tĩnh, khiến An Tiểu Tâm sinh ra một loại phải nói nói mình ham muốn.

“Lúc tôi còn rất nhỏ, mẹ liền rời đi .Tôi được bà và dì của mình nuôi lớn. . . . .”

Máy hát vừa mở ra, liền không thể thu thập. An Tiểu Tâm không biết mình rốt cuộc nói bao lâu, cô không cần suy tính lập trường người khác, chỉ nói cảm thụ của mình , tử thân của mình, thương thế của mình đau; từng có thời gian kích động, từng có nước mắt, từng có như đưa đám. Cuối cùng đem chính mình 20 nhiều năm trải qua cũng kể xong thì An Tiểu Tâm nặng nề thở ra một hơi. Bên trong phòng không khí yên lặng, An Tiểu Tâm cảm giác nhẹ nhõm trước nay chưa từng có. Hồi lâu, cô chậm rãi ngồi dậy, sau đó kinh ngạc phát hiện, cái người gọi là bác sĩ kia vậy mà dựa lại vào ghế sa lon ngủ thiếp đi!

An Tiểu Tâm buồn cười nhìn chị, nhẹ nhàng kêu: “Bác sĩ.”

Nữ bác sĩ cả kinh, tỉnh lại, dụi dụi mắt, ngượng ngùng nhìn An Tiểu Tâm cười.

An Tiểu Tâm hỏi: “Tôi nói nhầm chán như vậy sao?Khiến chị nghe phát ngủ.”

“Khụ khụ khụ, “ bác sĩ rõ ràng đằng hắng, nặng nề nói: “Quan trọng không phải là tôi nghe được bao nhiêu, mà là cô rất cuộc bày tỏ được bao nhiêu. Cuộc đời của cô không liên quan gì tới tôi, cô không thể cưỡng cầu tôi cảm thấy hứng thú, không phải sao? Cô xem, tôi đều ngủ thiếp đi. Cho dù là người thân nhất của cô, bạn bè tốt nhất, họ cũng không thể thuộc về cuộc đời của cô. Cho nên tôi cho là, cô không phải cần thiết quá để ý ý nghĩ của người khác. Chuyện quan trọng, là cô muốn thấy rõ nội tâm của mình, tìm người thực sự yêu cô, sống cuộc sống mình muốn.”

An Tiểu Tâm bội phục nhìn tới nữ bác sĩ trước mắt, thời điểm làm việc ngủ thiếp đi, còn có thể nói ra lý do đường hoàng như vậy .

“Bác sĩ, lần sau khi nào thì tôi tới?” An Tiểu Tâm hỏi.

“Tôi đoán chừng,cô không cần phải đến nữa.” Bác sĩ nháy mắt mấy cái, “Cô bắt được người đó thì cô có thể yên tâm ngủ rồi.”

An Tiểu Tâm đỏ mặt, không thể làm gì khác hơn là co quắp cùng bác sĩ nói đừng.

Đi tới bên cạnh xe Anh Bồi , An Tiểu Tâm thấy Anh Bồi tựa vào trong chỗ tài xế ngồi ngủ thiếp đi. Tóc của anh hơi có chút xốc xếch, chặn lại trán đầy đặn, tuy nhiên nó có một loại lười biếng hấp dẫn. An Tiểu Tâm lẳng lặng nhìn, nhớ tới buổi sáng cái bóng lưng đứng ở ngoài xe đó, trong lòng dâng lên muôn vàn tư vị. Không biết anh tới hôm qua đứng ngoài xe bao lâu, rút bao nhiêu khói?

Anh Bồi ngủ được không sâu, vừa mở mắt con ngươi, thẳng tắp nhìn thấy một đôi đôi mắt trong suốt.

Anh Bồi ngồi thẳng thân thể, sửa lại một chút tóc bản thân. An Tiểu Tâm ngồi lên chỗ ngồi kế tài xế, nhìn Anh Bồi không lên tiếng.

“Như thế nào? Lâu như vậy, làm anh ngủ thiếp đi.” Anh Bồi cẩn thận hỏi.

“Em đem hết chuyện cuộc đời buồn bán của mình nói ra, với bác sĩ kia.” An Tiểu Tâm thở ra một hơi.

“Lúc nào thì có thể nói cho anh nghe một chút?” Anh Bồi cười phát động xe hơi.

An Tiểu Tâm nghiêng đầu nhìn Anh Bồi, đột nhiên nói: “Không phải anh mua chuộc được Lý Anh Ái rồi sao, nếu không làm sao anh biết rõ tình huống của em như thế?”

Anh Bồi liếc một cái An Tiểu Tâm,đáp lại: “Thì ra là không ngốc .”

“Hừ, “ An Tiểu Tâm hừ một tiếng, “Xem em khi về chùng trị Lý Anh Ái như thế nào.”

“Về sau em có chuyện, trực tiếp cùng anh nói, anh không cần hỏi Lý Anh Ái nữa.” Anh Bồi là chuyện phải làm nói.

An Tiểu Tâm nửa ngày không lên tiếng, Anh Bồi tò mò nhìn hai mắt cô, cảm thấy gương mặt của cô có hơi hồng.

Hồi lâu, anh rốt cuộc nghe được An Tiểu Tâm nói: “Xem biểu hiện của anh.”

“À?” Anh Bồi có chút ngạc nhiên nghi ngờ nhìn An Tiểu Tâm, “Nói gì, lặp lại lần nữa.”

“Lời hữu ích không nói hai lần.” An Tiểu Tâm tức giận, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Anh Bồi sờ sờ lên cái cằm, đột nhiên không biết nói cái gì cho phải, chỉ là toét miệng cười.

LINK Truyện:

Chỉ Muốn Có Được Tình Yêu Của Em <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/chi-muon-co-duoc-tinh-yeu-cua-em-638760.html>

LINK Chương này:

Chương 65

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/chi-muon-co-duoc-tinh-yeu-cua-em-638760/chuong-64.html>